

ת"פ 37605/10/16 - מדינת ישראל נגד דני אסקיאס, אלמוג קאסוטו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 37605-10-16 מדינת ישראל נ' אסקיאס(עציר)

ואח'

בפני כבוד השופט אליהו ביתן

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים: 1.דני אסקיאס (עציר)

2.אלמוג קאסוטו (עציר)

גזר דין

הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגדם, שאלה עיקריהן -

ג.כ. ו- נ.כ., ילידי 1996 ו- 1993, בהתאמה, הם אחים (להלן: "המתלוננים"). בתאריך 3.10.16 בשעות הלילה הם בילו במועדון ה"קרייזי אלפנט" באילת, בו בילו באותה עת גם הנאשמים. בשלב מסוים, ג.כ. נתקל בטעות באחד הנאשמים וכתוצאה מכך נשפך על אחד הנאשמים משקה וודקה שג.כ. החזיק בידו. במקום התפתחה מהומה ומאבטחי המקום הוציאו את הנאשמים ואת המתלוננים אל מחוץ למועדון. הנאשמים התקרבו אל המתלוננים, והנאשם 2 שאל אותם: "מה עם הכבוד שלי? איך אנחנו מסיימים את זה פה? אני רוצה או דם או כסף", תוך שהוא מפנה לעבר המתלוננים זכוכית שהחזיק בידו. המתלוננים השיבו לו כי אין להם כסף והתרחקו מהמקום. הנאשמים אחזו בבקבוקי זכוכית, ניפצו אותם וצעדו אחרי המתלוננים. בשלב מסוים המתלוננים עצרו והנאשמים שבו ודרשו "או דם או כסף", כשהנאשם 2 מצמיד בקבוק שבור לפניו של ג.כ. . הנאשם 2 דרש מג.כ. לפשוט את חולצתו ולהראות לו את כיסי מכנסיו, תוך איומי הנאשמים שאם לא יעשו כן ידקרו אותם, והנאשמים נטלו מג.כ. את מכשיר הטלפון הסלולארי שלו ושני צמידים. הנאשמים דרשו מג.כ. את מכשיר הטלפון שלו וכסף והוא השיב להם שאין לו לא טלפון ולא כסף.

לאחר מכן הנאשמים התרחקו מהמתלוננים והמתלוננים הלכו אחריהם והפצירו בהם ששיבו להם את הטלפון. הנאשמים לא שעו לבקשות המתלוננים, עצרו מונית שחלפה במקום ועלו אליה. המתלוננים ניגשו אל דלת הנוסע במונית, אחזו בנאשם 1 ודרשו ממנו ששיב להם את הטלפון ותוך כדי כך ג.כ. היכה את הנאשם 1 ומשך אותו. בסופו של דבר הצליחו המתלוננים לחלץ את הטלפון והתרחקו מהמקום.

על יסוד הודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הם הורשעו בעבירה של דרישת נכס באיומים, לפי סעיף 404 סיפא לחוק העונשין תשל"ז-1977.

הודאת הנאשמים באה במסגרת הסדר טיעון בגדרו הסכימו הצדדים להמליץ לבית המשפט להטיל על כל אחד מהנאשמים שנת מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי וחויב בפיצוי למתלוננים בסך 1,000 ₪. לגבי הנאשם 2 הומלץ גם להפעיל מאסר על תנאי בן שנה התלוי ועומד נגדו מת.פ. 13-01-36856 ולהורות כי 9 חודשים ממנו יהיו בחופף למאסר שיוטל עליו בתיק זה ו- 3 חודשים במצטבר.

ב"כ התביעה הסביר כי הסדר הטיעון נעוץ בעיקרו בקושי ראייתי וכי התביעה התחשבה גם בהודאת הנאשמים, בחסכון בזמן שיפוט ובייתור הצורך של המתלוננים להתייצב לעדות בבית המשפט; טען כי העונש המוצע מתאים לנסיבות; וביקש לכבד את הסדר הטיעון.

בא כח הנאשם 1 ציין כי הנאשם בחור צעיר וכי העבירה האחרונה עליה הובא לדין היא משנת 2011, עת היה קטין. עוד טען, כי הנאשם עבר תהליך שיקומי ארוך וכי הוא מקיים אורח חיים נורמטיבי ועובד לפרנסתו. וביקש לכבד את הסדר הטיעון.

בא כח הנאשם 2 ציין את התיקון המשמעותי שהוכנס בכתב האישום המתוקן ואת הודאת הנאשם, וטען כי התנהגות המתלוננים תרמה להתפתחות האירוע וכי גם הם הפעילו אלימות כלפי הנאשמים, והנאשם 2 נפגע במהלך האירוע. וביקש לכבד את הסדר הטיעון.

הנאשמים אמרו כי הם מצטערים על השתלשלות העניינים.

מקומות בילוי הופכים לא אחת לזירה אלימה ומסוכנת. על הגורמים הנוגעים בדבר, ובהם בית המשפט, לנקוט בצעדים האפשריים למיתון התופעה, בין היתר בהטלת עונשים משמעותיים על אירועי אלימות המתרחשים במקומות כאלה.

האיום "דם או כסף", מזעזע. מי שעל רקע היתקלות מקרית במקום הומה, דורש פיצוי או "דם", מלמד על עצמו שערכיו עברייניים ואלימים, והוא מסוכן לציבור. כאן, הנאשמים גם נטלו בפועל רכוש של אחד המתלוננים במה שנראה כחלק מהענשתם, ורק התעקשות המתלוננים ופעולותיהם הביאו להשבת הרכוש לבעליו. ברגיל, העונש הראוי למעשה הנאשמים צריך לכלול תקופת מאסר משמעותית.

הנאשם 2 נדון ביום 3.9.13, בת.פ. 13-01-36856, לשנת מאסר בפועל ול-12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירה של קשירת קשר לפשע, כניסה למקום צבאי, או ניסיון לגניבה. הצדדים לא חלקו כי העבירה בה הורשע כאן, בנסיבותיה, מפעילה את המאסר על תנאי.

לאחר ששקלתי בדבר החלטתי לאמץ את הסדר הטיעון.

הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון הכולל המלצה משותפת לעונש, מתוך ציפיה סבירה שהסדר יכובד על ידי בית המשפט.

ברקע הסדר הטיעון קושי של התביעה להוכיח את שייחסה לנאשמים בכתב האישום המקורי.

הודאת הנאשמים מבטאת נטילת אחריות והיא חסכה זמן שיפוט ומשאבים נוספים וכן חסכה מהמתלוננים את הצורך להתייצב בבית המשפט ולהעיד.

העונש המוצע, כולל תקופות מאסר בלתי מבוטלות.

הכלל הוא שבתי המשפט מכבדים הסדרי טיעון אלא אם כן קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות את דחייתם. כאן אין סיבה שלא לכבד את הסדר הטיעון.

סוף דבר, אני מטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

עמוד 2

הנאשם 1

12 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

אני מחייב את הנאשם לשלם לכל אחד מהמתלוננים פיצוי בסך 500 ₪.

הנאשם 2

12 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו.

הפעלת מאסר על תנאי מת.פ. 13-01-36856. 9 חודשים ממנו יחפפו למאסר כאן ו- 3 חודשים יצטברו לו. בסך הכל ישא הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

אני מחייב את הנאשם לשלם לכל אחד מהמתלוננים פיצוי בסך 500 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט טבת תשע"ז, 17 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.